Р Е Ш Е Н И Е
№ 82

гр. София, 06.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 09.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски
ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8802** по описа за **2022** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Б. Л. Т., чрез адв. А. И., срещу Решение № 2908 от 29.07.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 23-ти състав постановено по нахд № 20221110206469 по описа на СРС за 2022г., допълнено с Определение № 2472818.08.2022г.

В касационната жалба се изложени доводи за противоречие с материалния закон и нарушение на процесуалните правила. Твърди се, че въззивният съд не е събрал всички относими доказателства и е обсъдил възражения, различни от направените с жалбата срещу електронния фиш. Изложени са доводи за наличие на противоречие между Наредбата за използване на АТСС и ЗДвП, както и за допуснати в хода на административнонаказателното производство нарушения, които не са били установени от СРС. В тази връзка се твърди, че от граматическото тълкуване на чл. 189, ал. 4 ЗДвП вр. § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП следва изводът, че при установени с мобилни АТСС нарушения на скоростта е недопустимо издаването на електронен фиш. Посочва се, че в протокола за използване на АТСС не се съдържат всички реквизити по чл. 10 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. Посочва се също, че в електронния фиш липсва отразяване на разпоредбата на чл. 189, ал. 6 ЗДвП и не е

отразено дали е бил приспаднат толеранса от - 3% от измерената скорост. Иска се от съда да отмени обжалваното решение, както и потвърдения с него електронен фиш. Претендират се разноски. В с.з. касаторът не се явява и не се представлява.
Ответникът по касационната жалба - Столична дирекция на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител юрк. И., оспорва касационната жалба и иска същата да бъде оставена без уважение. Претендира разноски.
Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д., счита за неоснователна и недоказана подадената касационна жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.
Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.
СРС е възприел фактическата обстановка, която съответства на събраните по делото доказателства, както следва: На 09.10.2021 г. в 14:56 ч., в [населено място], по [улица]срещу 05 МБАЛ С. с посока на движение от [улица]към [улица], с мобилна система за видеоконтрол - АТСС, С. М2, била засечена скорост на движение на МПС „БМВ 530 Д ХДРАЙВ", с рег. [рег.номер на МПС] , 75 км./ч. при разрешена такава - 50 км./ч. в населено място, т.е. превишение - 27 км./ч. Автомобилът бил регистриран на името на Б. Л. Т..

Въз основа на тези данни, от СДВР бил издаден електронен фиш Серия К № 5368528 и е наложено административно наказание „глоба" в размер на 100 /сто/ лева, на основание чл. 189, ал. 4, вр.чл. 182, ал. 1, т. 3, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.
При тази фактическа обстановка СРС е приел, че описаното в електронния фиш административно нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е осъществено и законосъобразно е ангажирана отговорността на лицето на основание чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП.
Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. На основание чл.220 АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение.
Касационният съд намира, че не е налице нарушение на материалния закон, поради което и не е налице касационно основание по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 от НПК, обосноваващо отмяна на въззивното решение.
При съставяне на оспорения електронен фиш не са допуснати съществени нарушения, обуславящи отмяната му. Обжалваният акт съдържа всички реквизити, изчерпателно посочени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Налице е конкретно и ясно описание на нарушението – посочена е датата и часът, както и мястото на извършване на нарушението, установената, респ. разрешената скорост. Налице е правна квалификация на нарушението и приложимата санкционна разпоредба. В допълнение следва да се посочи, че забраната да се издава електронен фиш за нарушение, установено с мобилно АТСС, касае само случаите, визирани в чл. 11, ал. 2 и 3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г., когато измерването на скоростта от мобилно

АТСС се извършва от служебни автомобили или мотоциклети, които също се движат. Процесният случай не е такъв, доколкото нарушението е установено с преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации, прикрепена към служебно превозно средство или временно разположена на участък от пътя. В тези случаи контролният орган поставя началото и краят на работа на техническото средство, което само установява и регистрира нарушението /§ 6, т. 65, б. б от ДР на ЗДвП/. Не отговаря на фактите по делото и твърдението на касатора, че в процесния ЕФ „не е отразено дали е бил приспаднат толеранса от 3 % от измерената стойност на скоростта“. Напротив – ако бъде разгледана фотоснимката, която е част от административната преписка, се установява, че измерената от техническото средство скорост, с която се е движел автомобилът е 78 км./ч., като е отбелязано изрично, че „наказуемата скорост е 75 км./ч., след приспаднат толеранс от 3 км./ч. В електронния фиш като превишение на скоростта е посочена именно 75 км./ч. Няма съмнение и относно техническата годност на средството за измерване на движението с тази скорост.

Въз основа на изложеното, касационната инстанция приема, че възвивното решение е правилно и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, на основание чл. 63д ал.4 и 5 от ЗАНН на ответника следва да се присъдят сторените по това дело разноски-за юрисконсултско възнаграждение в размер от 80лв. по чл.27е от НЗПП вр. чл. 37 от ЗПП, своевременно поискани до приключване на устните състезания.

По отношение на депозирана частна жалба против определение № 2472 от 18.08.2022 г. на СРС, по направено искане от ответната страна за изменение на Решението по отношение на произнасянето му за разноските по делото, което съдът е уважил, настоящата съдебна инстанция счита, че същата е неоснователна. В случая съдът правилно е установил при наличието на една потвърдена санкция и направеното искане за присъждане на разноски, единствения изход е присъждането на възнаграждение в съответствие с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, V-ти Касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2908 от 29.07.2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 23-ти състав постановено по нахд № 20221110206469 по описа на СРС за 2022 г.

ОСТАВЯ В СИЛА Определение № 2472 от 18.08.2022 г. на СРС, 23-ти състав, постановено по нахд № 20221110206469 по описа на СРС за 2022 г.

ОСЪЖДА Б. Л. Т. да заплати на Столична Дирекция на вътрешните работи сумата от 80 лв. юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: